

*Т. С. Аксьонова,
аспірант кафедри глобальної та національної безпеки,
Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
ORCID ID: 0000-0001-9207-5170*

DOI: 10.32702/2306-6814.2022.15—16.138

АНАЛІЗ ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

*T. Aksonova,
Postgraduate student of the Department of Global and National Security, Educational
and Scientific Institute of Public Administration and Civil Service of Taras Shevchenko National University of Kyiv*

ANALYSIS OF THE LEGAL MECHANISM FOR ENSURING FINANCIAL SECURITY AS A TOOL OF PUBLIC POLICY

Метою статті є дослідження питання публічної політики у контексті її впливу на забезпечення фінансової безпеки України через правовий механізм та пошук шляхів вирішення проблеми її забезпечення шляхом впровадження ефективних управлінських рішень, що базуються на правових нормах.

Розглянуто існуючі в наукових колах різні трактовки поняття публічної політики, та обгрунтовано думку, що будь-яка діяльність представників публічної влади повинна бути спрямована на досягнення цілей, що безумовно будуть приводити країну до певної, зважаючи на внутрішні й зовнішні обставини, соціальної стабільності та сталого розвитку. Ці критерії (цілі) базуються на відповідних показниках, не останнім із яких є безпека.

Акцентовано увагу на тому, що публічна політика розпочинається з процесу правотворчості, а правовий механізм урегулює взаємовідносини між владою та іншими суб'єктами на усіх рівнях державного управління, відповідно, і фінансова безпека досягається шляхом належних взаємовідносин між усіма суб'єктами її забезпечення.

Надано авторське визначення публічної політики забезпечення фінансової безпеки як цілеспрямованих заходів органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства, спрямованих на вчасне виявлення реальних та потенційних загроз, мінімізацію ризиків або ліквідацію наслідків від їх настання, шляхом використання механізмів публічного управління, направлених на досягнення такого стану фінансової системи держави, що характеризується наявністю необхідних умов, які створюють фундамент для збереження цілісності та єдності фінансової системи країни та забезпечують її стабільний соціально-економічний розвиток.

Обгрунтовано думку, що держава шляхом запровадження дієвих механізмів, у тому числі правового, повинна створити ситуацію законодавчої захищеності суб'єктів забезпечення фінансової безпеки, сформувані сприятливе нормативно-правове поле для діяльності створюваних ними об'єктів та забезпечувати їх безпеку на всіх рівнях взаємодії.

Проаналізовано чинники, що впливають на ефективне забезпечення фінансової безпеки на рівні держави. Запропоновано заходи, спрямовані на посилення правового механізму публічної політики при забезпеченні фінансової безпеки держави.

The purpose of the article is to study the question of public policy in the context of its impact on ensuring the financial security of Ukraine through a legal mechanism and to find ways to solve the problem of ensuring it by implementing effective management decisions based on legal norms.

Various interpretations of the concept of public policy existing in scientific circles are studied, and the opinion is substantiated that any activity of representatives of public authorities should be

aimed at achieving goals that will definitely lead the country to a certain, social stability and sustainable development, taking into account internal and external circumstances. These criteria (goals) are based on appropriate indicators, not the least of which is security.

Attention is focused on the fact that public policy begins with the law-making process, and the legal mechanism regulates relations between the authorities and other subjects at all levels of state administration, respectively, and financial security is achieved through proper relations between all subjects of its provision.

The author's definition of the public policy of ensuring financial security as targeted measures of public authorities and institutions of civil society, aimed at the timely identification of real and potential threats, minimizing risks or eliminating the consequences of their occurrence, through the use of public management mechanisms aimed at achieving such a condition of the financial system of the state, which is characterized by the presence of the necessary conditions that create a foundation for preserving the integrity and unity of the country's financial system and ensure its stable social and economic development is provided.

The opinion is substantiated that the state, through the introduction of effective mechanisms, including legal ones, should create a situation of legal protection of entities that provide financial security, to form a favorable regulatory and legal field for the activities of the objects created by them and to ensure their security at all levels of interaction.

The factors affecting the effective provision of financial security at the state level are analyzed. Measures aimed at strengthening the legal mechanism of public policy while ensuring the financial security of the state are proposed.

Ключові слова: правовий механізм, забезпечення фінансової безпеки держави, публічна політика, державне управління.

Key words: legal mechanism, ensuring the financial security of the state, public policy, public administration.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Формування правового механізму публічної політики щодо забезпечення фінансової безпеки проводилося на всіх етапах розвитку фінансової системи України та розбудови її в межах формування незалежної держави.

На жаль питання фінансової безпеки попри усі роки будівництва України, як незалежної держави, залишились актуальними, а розвиток фінансової системи здійснюється в умовах різного впливу небезпек та загроз, як внутрішніх так і зовнішніх, що вкрай ускладнює швидкий розвиток цієї сфери.

При цьому важливими складовими публічної політики з питань забезпечення фінансової безпеки на усіх рівнях її формування, є ефективна організація, управління фінансовою системою та якісне імплементація нормативно-правових актів у процесі забезпечення безпеки.

Відповідно до рейтингу Індекс процвітання (Legatum Prosperity Index), за останні 10 років Україна має негативну динаміку показника "Безпека", що є насамперед наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, появи великої кількості внутрішньо переміщених осіб із ускладненим соціально-економічним стано-

вищем. На фоні цього явища певні питання стали вкрай актуальними. Так, наприклад, зростаючі явища продовольчої та фінансової криз, спонукають до прийняття швидких, подекуди непродуманих організаційних управлінських рішень. Подекуди миттєві імплементації законодавчих норм, активна робота правоохоронних органів, одночасно як прискорюють певні процеси розвитку, так і можуть призводити, по причині їх не виваженого прийняття або впровадження, до нових ризиків та проблем у цій сфері. Тому вкрай важливим наразі є урегулювання через правовий механізм, як це передбачено в будь-якому правовому та демократичному суспільстві, усіх процесів, особливо питань фінансової сфери на якій тримається вся економіка країни, що є досить хиткою у період війни.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ І НА ЯКІ СПИРАЄТЬСЯ АВТОР, ВИДІЛЕННЯ НЕ ВИРІШЕНИХ РАНИШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Джерельну основу дослідження становлять теоретичні та методологічні принципи організації та шляхи вдосконалення правового механізму публічної політи-

ки при забезпеченні фінансової безпеки, що розкриваються у працях відомих вчених. Серед наукових напрацювань учених, в яких досліджено питання публічної політики та її механізмів заслуговують на увагу праці Н. А. Липовської, В. Б. Авер'янова, С. О. Телешуна, С. В. Ситник, О. В. Гомоляко та інших.

Питання забезпечення фінансової безпеки та проблеми забезпечення фінансової безпеки України розкрито в працях: В. І. Абрамова, О. В. Черевко, Н. С. Носань, Я. В. Чернятевича та інших.

Разом із тим аналіз вітчизняних наукових досліджень свідчить, що зазначені питання потребують додаткового вивчення, а зважаючи на сьогоденні проблеми, пов'язані зі збройною агресією Російської Федерації проти України, і нових рішень.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Отже, у дослідженні вирішуються такі завдання: аналіз питання публічної політики у контексті її впливу на забезпечення фінансової безпеки України через правовий механізм;

пошук шляхів вирішення проблеми її забезпечення шляхом впровадження ефективних управлінських рішень, що базуються на правових нормах.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБГРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Відповідно до Основного Закону України, наша держава є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною та правовою [5]. Тобто в основі Конституції України лежать базові демократично-соціальні цінності, які реалізуються органами державної влади через інструменти державного управління у взаємодії із громадянським суспільством. При цьому, базуючись на демократичних цінностях та захищеності життєво важливих інтересів людини і держави, відповідно забезпечуються і сталий розвиток суспільства. Як казав Арістотель "всяка держава є певне об'єднання, а будь-яке об'єднання утворюється для певного щастя... До найбільшого і найвищого з-поміж усіх благ, власне, прямує те об'єднання, що є найголовнішим і охоплює решту об'єднань. Саме воно називається державою або політичним об'єднанням" [2, с. 15—34].

Держава, діяльність якої спрямована на забезпечення прав і гідних можливостей усіма соціальними групами, досягається реалізацією такої політики, де при прийнятті політико-управлінських рішень будуть враховані інтереси не лише державних органів, але і груп, задіяних у владних повноваженнях (інститути публічної влади, громадянське суспільство, науковці, експерти тощо). Адже публічна політика (public policy), являє собою політику органів публічного управління, що заснована на механізмах публічного узгодження інтересів заінтересованих сторін та спрямована на досягнення суспільно значимих цілей та вирішення суспільно важливих завдань [9, с. 9].

Автори дослідження дотримуються схожої думки, що будь-яка діяльність представників публічної влади повинна бути спрямована на досягнення цілей, що бе-

зумовно будуть приводити країну до певної, зважаючи на внутрішні й зовнішні обставини, соціальної стабільності та сталого розвитку. Ці критерії (цілі) базуються на відповідних показниках, не останнім із яких є безпека, адже базовими цілями її забезпечення є захист прав, свобод, демократичних цінностей громадян, досягнення ними добробуту та безпечних умов в усіх сферах суспільного життя.

При цьому не менш важливо не забувати про одну із ключових ролей політики — бути інструментом подолання суперечок у суспільстві та встановлення порядку, який би визнавався усіма її членами. Цього на думку авторів можна досягнути належною організацією публічної політики, що спрямовується на забезпечення та захист основних прав та свобод суспільства в межах нормативно-правового регулювання та відповідає демократичним критеріям.

Подекуди публічну політику сприймають як політику органів публічного управління, засновану на механізмах публічного узгодження інтересів заінтересованих сторін та спрямовану на досягнення суспільно-значимих цілей та вирішення суспільно-важливих завдань [6, с. 9]. Тобто публічна політика є одним із найбільш важливих зрізів суспільних відносин, що відображає взаємодію людей заради ухвалення рішень щодо формування державної політики та здійснення управління [9, с. 41]. Проте на думку авторів така взаємодія ширша і може реалізовуватись у двох площинах: як комплекс публічних політик, через надання органами влади послуг у різних сферах суспільного та політичного життя, реалізація яких приводить до певних результатів; та безпосередньо, як публічна політика, шляхом надання органам влади прав щодо реалізації владних повноважень, спрямованих на розв'язання суспільних проблем.

Таким чином, публічна політика повинна бути спрямованою, у будь-якому випадку, на досягнення суспільно значимих цілей та виконання пов'язаних з ними завдань. Як зазначалось вище безпека є однією із таких значимих цілей політики держави та зачіпає усі рівні управління та сфери суспільного життя. Її забезпечення повинно бути в пріоритетних завданнях, оскільки безпека — це основа стабільності, а стабільність — це можливість розвитку, який у свою чергу, сприяє добробуту та процвітанню нації.

При цьому, за результатами аналізу наукових досліджень з теми вивчення питання щодо публічної політики забезпечення безпеки, однозначної думки не сформовано. Так, наприклад, Абрамов В. І. розглядає публічну політику забезпечення (національної) безпеки як цілеспрямованої діяльності політичного керівництва держави та суспільних інститутів з визначення цілей і постановки завдань щодо захисту національних цінностей та інтересів і розробки форм, методів та засобів досягнення цілей, реалізації національних пріоритетів у рамках відповідних аспектів публічної політики (економічної, соціальної, військової, міжнародної освітньої, етнопонаціональної, військово-промислової, бюджетно-фінансової, кадрової та ін.) [8, с. 139]. У свою чергу, Чернятевич Я. В. під публічною політикою забезпечення (економічної) безпеки також розуміє цілеспрямовану діяльність держави та інших суб'єктів господарської діяльності ... з метою досягнення суспільних цілей в еко-

номічній сфері життєдіяльності суспільства [8, с. 139], акцентуючи увагу на ліквідації (нейтралізації, зменшенні) сукупності небезпек, загроз, ризиків і викликів економічній безпеці. При цьому, найчастіше визначення поняття "забезпечення безпеки держави" розглядається як діяльність держави, спрямована на захист певних прав, інтересів, в залежності від сфери впливу. Так, Черевко О. В. у своїй монографії трактує "забезпечення фінансової безпеки України" як діяльність держави і всього суспільства, спрямовану на: 1) стабільне функціонування фінансової сфери, на захист національних цінностей та інтересів у цій специфічній сфері; 2) запобігання та протидію загрози правам і свободам людини, матеріальним і духовним цінностям суспільства, конституційному ладу, суверенітету і територіальній цілісності країни; 3) всебічне сприяння соціально-економічному розвитку України, в першу чергу в плані підвищення якості життя громадян [11, с. 194]. Поняття "забезпечення фінансової безпеки" на думку іншої дослідниці визначається як діяльність держави, спрямовану на захист національних фінансових інтересів та цінностей за допомогою підтримки високого рівня фінансової стабільності, наслідками якого є стан збалансованості фінансів, наявність значних грошових, золотих резервів, цілісність яких гарантована державними органами та не може бути досягнута без розуміння актуальних загроз і ризиків для ефективного функціонування фінансової системи країни [7, с. 36].

Таким чином робимо висновок, що поняття публічної політики забезпечення безпеки включає в себе такі ключові елементи як: діяльність, суб'єктів діяльності, об'єктів, на які спрямована така діяльність та мету, що досягається, а також механізми її досягнення.

Узагальнивши дослідження наукових експертів, автори дослідження пропонують розглянути публічну політику забезпечення фінансової безпеки як цілеспрямовані заходи органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства, спрямовані на вчасне виявлення реальних та потенційних загроз, мінімізацію ризиків або ліквідацію наслідків від їх настання, шляхом використання механізмів публічного управління, направлених на досягнення такого стану фінансової системи держави, що характеризується наявністю необхідних умов, які створюють фундамент для збереження цілісності та єдності фінансової системи країни та забезпечують її стабільний соціально-економічний розвиток. При цьому такі заходи реалізуються саме через механізми публічної політики. А оскільки державна політика починається з процесу правотворчості, адже верховенство права це базова вимога до будь-якої демократичної держави, тому нормативно-правове забезпечення є одним із ключових механізмів її реалізації.

У цілому правовий механізм публічної політики включає в себе прийняття законодавчих, нормативно-правових актів, постанов і розпоряджень органів публічної влади, які спрямовані на практичну організацію ефективної взаємодії усіх суб'єктів публічної політики. Впровадження правового механізму дозволяє приймати політико-управлінські рішення, реалізовувати їх та контролювати процес і результати, базуючись на законодавчому підґрунті. Разом з тим, правовий механізм передбачає закріплення певних правил, принципів, про-

цедур, стандартів регулювання діяльності суб'єктів, задіяних у процесі забезпечення фінансової безпеки на всіх рівнях функціонування, що надає системності і стабільності, певної уніфікованості цьому процесу. А оскільки у цілому поняття публічної політики найбільше розкривається через поняття правової держави, реалізація її засад спирається на функціонування інститутів держави, сформованих на формально-правових засадах та доповнюється механізмами саморегуляції громадянського суспільства.

Таким чином приходимо до висновку, що досягнення фінансової безпеки забезпечується шляхом належних взаємовідносин між усіма її суб'єктами. Тобто без взаємодії, в обов'язковому порядку, закріпленої правовими нормами, вирішення питання будь-якої безпеки без дискримінаційних проявів та враховуючи права, свободи та можливості її суб'єктів, є утопічним намаганням досягнути консенсусу між цими суб'єктами. Тому необхідний постійний "конструктивний діалог" між усіма її суб'єктами. При цьому вкрай важливо, у межах зворотнього зв'язку між суб'єктами публічної політики, та суб'єктами фінансової безпеки реагувати на їх запити і потреби, розробляти та впроваджувати законодавчі акти, а також перевіряти їх виконання. Тобто держава шляхом запровадження дієвих механізмів, у тому числі правового, повинна створити ситуацію законодавчої захищеності суб'єктів забезпечення фінансової безпеки, сформувані сприятливе нормативно-правове поле для діяльності створюваних ними об'єктів та забезпечувати їх безпеку на всіх рівнях взаємодії.

Таким чином правовий механізм урегулює взаємовідносини між владою та іншими суб'єктами публічної політики на усіх рівнях їх взаємовідносин. Адже нормативно-правовими механізмами впровадження публічної політики, на думку деяких науковців, є саме нормативно-правові акти, які закріплюють право громадян на участь в управлінні публічними справами; визначають правовий статус інститутів громадянського суспільства, зокрема відносно їх правосуб'єктності щодо участі в публічному управлінні; визначають процедурно-процесуальні механізми взаємодії громадянського суспільства та правової держави і впливу громадськості на публічну політику [3].

Прикладом такої взаємодії є процес забезпечення фінансової безпеки та взаємодії її суб'єктів та органів публічного управління (таблиця 1).

Як видно із проведеного аналізу, вплив правового механізму публічної політики на суб'єктів забезпечення фінансової безпеки є досить показовим, оскільки вони є тим підґрунтям для практичного впровадження правових норм, де можуть скластися реальні показники соціальної та економічної ефективності права і результатів реалізованої публічної політики. До того ж при взаємодії держави та інших суб'єктів забезпечення фінансової безпеки вкрай необхідний зворотній зв'язок, оскільки це є регулятором ефективності проведеної політики з боку держави та досягнутих результатів. Тобто нормативно-правові акти повинні забезпечувати цілісність системи реалізації демократичних процедур, оскільки спроби хаотично впроваджувати ті чи інші з них і, відповідно, під них конструювати нормативно-правову основу, призводять до формування правових колізій

Таблиця 1. Вплив правового механізму публічної політики на суб'єктів забезпечення фінансової безпеки

Суб'єкт	Ознаки правового механізму	Результати впливу
людина, громадянин	створення достатньої законодавчої бази для реалізації політичних свобод, соціальних гарантій і справедливості, захисту та безпеки	повноправна реалізація Конституційних прав та свобод
суспільство	забезпечення функціонування законодавчої бази для реалізації пріоритетності безпекових основ у фінансовій сфері	досягнення рівня саморегулювального механізму забезпечення фінансової безпеки, рівна правова захищеність державою всіх його соціальних прошарків
підприємство/ установа/ організація	втілення законодавчих норм і механізмів захисту, панування права в фінансовій сфері та її складових, нормативне врегулювання фінансової діяльності, зменшення тиску владних та контролюючих структур на діяльність та збільшення регулюючої функції держави	забезпечення безперервного функціонування шляхом правового регулювання
державна	формування оптимальної, самодостатньої системи державно-політичних інститутів, створення умов для продуктивної законотворчої діяльності, результати якої відповідають інтересам людини, суспільства, держави і втілюються у сферу фінансів на усіх рівнях через потужний виконавчий механізм, належну взаємодію із громадянським суспільством з питань фінансової безпеки	демократична та безпечна держава, функціонування якої забезпечено системною діяльністю, результати якої відповідають інтересам людини, суспільства, держави та базуються на правових нормах і законах

Джерело: розробка автора.

у юридичній площині, формального характеру участі громадськості у прийнятті рішень і, відповідно, до порушення конституційних прав громадян [10, с. 36].

Незважаючи на численні наукові дослідження, на цей час досі не сформовано модель належного публічного управління, що у повній мірі функціонує на правовій основі.

Узагальнюючи досліджене, та на думку авторів, підґрунтям належного публічного управління повинна виступати демократична правова держава, що і представляє собою консолідацію влади та громадянського суспільства, в межах нормативно-правового регулювання. Зазначена взаємодія повинна зменшувати вплив чинників, що впливають на ефективність публічної політики при забезпеченні фінансової безпеки. Такими чинниками є:

швидкі зміни напрямів реформування, посилені кризами, як внутрішніми (збройна агресія РФ проти України та, як наслідок, внутрішнє переміщення населення, втрата банківських установ, підприємств на окупованій території тощо) так і зовнішніми (сovid-19, світова банківська криза, продовольча криза тощо);

недосконалість правової системи, що породжує невпевненість в управлінні суб'єктів господарювання та призводить до сповільнення процесів формування фінансових ринків та їх безпекових потенціалів;

наявність великої кількості правоохоронних та контролюючих органів (функції яких часто є дублюючими); ускладнений державний апарат, діяльність якого спрямована, передусім, на реалізацію власних інтересів,

часто неспроможній скоординувати спільну роботу, що призводить до неможливості здійснювати ефективне державне управління економікою.

За результатами аналізу цих чинників приходимо до висновку, що основними проблемними питаннями забезпечення фінансової безпеки є організаційна та законодавча складова. Відповідно, належне функціонування правового механізму, де складовими елементами на думку В. Б. Авер'янова виступають: 1) система органів виконавчої влади; 2) сукупність правових норм, що регламентують як організаційну структуру системи органів виконавчої влади, так і процеси її функціонування та розвитку [4], дозволить впроваджувати заходи, направлені на ефективне управління. Саме тому наразі таким важливим фактором є перехід державного управління у публічну площину, яка передбачає зміну консолідації владних повноважень в руках бюрократичної машини, розширення можливостей громадянського суспільства та вихід України на рівень, де враховуються інтереси усіх груп.

Таким чином на думку авторів дослідження з метою ефективного забезпечення фінансової безпеки держави необхідно запроваджувати наступні заходи:

внесення законодавчих змін або розробка нормативно-правової бази, яка сприятиме прийняттю ефективних політико-управлінських рішень та дозволить нормативно підкріплювати взаємовідносини між суб'єктами публічної влади та суб'єктами забезпечення фінансової безпеки; сприятиме упорядкуванню правового статусу державних органів та інститутів політичної системи з метою недопущення перевищення ними меж компетенції, привласнення повноважень інших ланок або невикористання своєї власної правомочності при забезпеченні фінансової безпеки держави;

реформування системи правоохоронних органів, у контексті зменшення кількості надмірно-контролюючих функцій та оптимізації їх діяльності із забезпечення фінансової безпеки України, як одного з пріоритетних напрямів сучасної державної політики;

запровадження механізму взаємодії суб'єктів забезпечення фінансової безпеки та державних органів, який би, через різні форми узгоджувальних процедур, реалізовував можливість узгодження позицій між ними; інституалізація, в межах нормативно-правового регулювання, рівноправного діалогу у процесі прийняття публічно-владних рішень при формуванні державної політики із забезпечення фінансової безпеки тощо.

Адже стійкість і життєздатність будь-якої соціально-політичної системи або форми правління залежать від готовності її суб'єктів або складових жити відповідно до певних законів і правових норм. А це, у свою чергу, залежить більшою мірою від поваги до влади й закону з боку якщо не всіх, то в усякому разі більшості громадян, визнання ними законності, або легітимності цієї системи, ніж від страху застосування до них тих або інших санкцій [9, с. 23].

Ефективна реалізація зазначених заходів дозволить впровадити належне функціонування правового механізму публічної політики при забезпеченні фінансової безпеки на усіх рівнях та дотримуватись демократичних принципів державного управління, таких як законність та верховенство права; незалежності та рівноправності суб'єктів взаємодії; відповідальності за виконання прийнятих зобов'язань тощо.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Отже чітке використання усіх можливостей правового механізму публічної політики при забезпеченні фінансової безпеки держави, шляхом врегулювання вітчизняного законодавства із урахуванням внутрішніх та зовнішніх чинників, що впливають на її ефективність, а також використання повного комплексу легітимних заходів щодо забезпечення фінансової безпеки — це запорука ефективного запобігання існуючим небезпекам та загрозам у фінансовій сфері. Це, у свою чергу, можливість досягнення такого стану фінансової системи держави, що характеризується наявністю необхідних умов, які створюють фундамент для збереження цілісності та єдності фінансової системи країни та забезпечують її стабільний соціально-економічний розвиток.

При цьому зазначений процес удосконалення існуючого нормативно-правового підґрунтя з питань забезпечення фінансової безпеки на усіх рівнях взаємодії суб'єктів її забезпечення та органів публічної влади, дозволить урегулювати спірні питання та досягати необхідного консенсусу в постійному діалозі з державою.

Література:

1. Арістотель. Політика / Пер. з давньогр. та перс. О. Кислюка. Київ: Основи, 2000. 239 с. URL: <http://litopys.org.ua/aristotle/arist.htm>
2. Гомоляко О. В. Організаційно-правові механізми впровадження публічної політики в Україні. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2020. № 12. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1884>
3. Державне управління в Україні: навч. посібн. / За заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ: Юрінком Інтер, 1998. 432с.: <http://www.lawbook.by.ru/admin/averjanov/2-2.shtml>
4. Конституція України: Закон від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. База даних "Законодавство України" / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
5. Липовська Н. А. Публічна політика: навч. посіб. / Н. А. Липовська, І. В. Письменний. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2018. 104 с. URL: http://www.dridu.dp.ua/biblioteka/doc/Publiczna_polityka.pdf
6. Носань Н. С. Актуальні Загрози та ризики фінансової безпеки України на межі посткризового та євроінтеграційного періодів. Причорноморські економічні студії. Економіка та управління національним господарством. 2019. Вип. 40. С. 35—39. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/40_2019/8.pdf
7. Публічне управління: термінол. слов. / за заг. ред. В. С. Куйбіди, М. М. Білинської, О. М. Петроє. Київ: НАДУ, 2018. 224 с. URL: https://www.dut.edu.ua/uploads/l_888_37081450.pdf

8. Телешун С. О. Публічна політика: навч. посіб. / авт. кол.: С. О. Телешун, С. В. Ситник, І. В. Рейтерович та ін.; за заг. ред. С. О. Телешуна. Київ: НАДУ, 2016. 340 с. URL: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2017/11/Navchalniy-posibnik-PU.pdf>
9. Телешун С. О., Ситник С. В. Механізми правового забезпечення реалізації засад публічної політики. Політичний менеджмент. 2011. № 2. С. 33 — 43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PoMe_2011_2_5
10. Черевко О. В. Інноваційні підходи до забезпечення фінансової безпеки України: мікро— та макро-рівні: монографія. Черкаси: Чабаненко Ю. А., 2017. 365 с. URL: <http://eprints.cdu.edu.ua/879/1/cherevko2017.pdf>

References:

1. Aristotel' (2000), Polityka [Politics], Osnovy, Kyiv, Ukraine, available at: <http://litopys.org.ua/aristotle/arist.htm> (Accessed 30 July 2022).
2. Homoliako, O. (2020), "Organizational and legal mechanisms of public policy implementation in Ukraine", Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok, [Online], vol. 12, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1884> (Accessed 30 July 2022).
3. Aver'ianov, V.B. (1998), Derzhavne upravlinnia v Ukraini [Public administration in Ukraine], Yurinkom Inter, Kyiv, Ukraine, available at: <http://www.lawbook.by.ru/admin/averjanov/2-2.shtml> (Accessed 30 July 2022).
4. Verkhovna Rada of Ukraine (1996), "The Constitution of Ukraine", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 30 July 2022).
5. Lypov's'ka, N.A. Pys'mennyj, I.B. (2018), Pyblichna polityka [Public policy], DPIDU HADU, Dnipro, Ukraine, available at: http://www.dridu.dp.ua/biblioteka/doc/Publiczna_polityka.pdf (Accessed 30 July 2022).
6. Nosan', N.S. (2019), "Actual threats and risks for the financial security of Ukraine at the term of the post crisis and euro-integration periods", Ekonomika ta upravlinnia natsional'nym hospodarstvom, vol. 40, pp. 35-39, available at: http://bses.in.ua/journals/2019/40_2019/8.pdf (Accessed 30 July 2022).
7. Kujbida, V.S. Bilyn's'ka, M.M. and Petroie, O.M. (2018), Publichne upravlinnia [Public administration], NADU, Kyiv, Ukraine, available at: https://www.dut.edu.ua/uploads/l_888_37081450.pdf (Accessed 30 July 2022).
8. Teleshun, S.O. and Sytnyk, I.V. (2016), Publichna polityka [Public policy], NADU, Kyiv, Ukraine, available at: <https://www.minregion.gov.ua/wp-content/uploads/2017/11/Navchalniy-posibnik-PU.pdf> (Accessed 30 July 2022).
9. Teleshun, S.O. and Sytnyk, S.V. (2011), "Mechanisms of legal support for the implementation of the principles of public policy", Politychnyi menedzhment, vol. 2, pp. 33—43, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PoMe_2011_2_5 (Accessed 30 July 2022).
10. Cherevko, O.V. (2017), Innovatsijni pidkhody do zabezpechennia finansovoi bezpeky Ukrainy: mikro- ta makro-rivni [Innovative approaches to ensuring the financial security of Ukraine: micro and macro levels], Cherkasy, Ukraine, available at: <http://eprints.cdu.edu.ua/879/1/cherevko2017.pdf> (Accessed 30 July 2022).

Стаття надійшла до редакції 04.08.2022 р.